

turde sige, at der er Marsag til ikke at tage den Hensigt, som Udvalget har tilladt sig at rette til den høitærede Minister, saa let, som den meget ærede Minister tog den, men at der virkelig er Anledning til at tage under Overveelse, om ikke Loven af 29de December 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene kan trænge til en Forandring. — Det andet Punkt, jeg skal tillade mig at omtale, er Andragendet under Betænkningens Nr. 60, hvortil nyttur sig Indstillingen Nr. 26 angaaende Nymindgebags Flytning. Jeg skal ikke paa dette Stadium komme dybere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten bør bidrage det Hele dertil eller kun en Del; det vilde vi faae Leilighed til at drøfte, naar der kommer til at foreligge Forslag derom. Derimod tror jeg ikke, det er ganske heldigt, at den høitærede Minister saa ubetinget vil slutte sig til denne Kommissionsindstilling angaaende det Sted, hvor denne Gjennemffjæring skal være, som han har gjort. Jeg tror, det fortjener at tages under Overveelse, hvorvidt ikke denne Gjennemffjæring bør finde Sted paa et andet Sted. Saavidt jeg veed, gaar Kommissionens Indstilling ud paa, at Gjennemffjæringen skal ligge meget sydlig nebe i det snevre Løb, men dog nordligere, end hvor Løbet nu er. Det naturlige Sted for denne Gjennemffjæring er lige ud for Skjern Aas Udløb. Herfra og ligeover til Klitterne fortsætter sig en bred Nende, og umiddelbart udenfor den har der tidligere været et Gjennembrud ud til Vesterhavet. Paa dette Sted bør vistnok ogsaa den nye Gjennemffjæring være. Derved vil man opnaa for det Første rimeligvis en Beparelse i Udgifterne og for det Andet, hvad jeg dog ikke nu skal komme dybere ind paa, skjønt jeg kan dokumentere det efter hvad der er meddelt, vil man derved tillige kunne opnaa en betydelig Landindvinding ved Skilffættning baade Syd- og Nordfra med langt ringere Befokning og i større Omfang end nu. Hele Seiladsen i Fjorden vil blive betydelig lettere, og endelig vil man derved gjøre det muligt, hvis man i Fremtiden skulde tilfigte noget Saadant, at have et passende Udløb for en Havn ved Skjern Aas Udløb. En Gjennemffjæring ved det saakaldte Margab, forbundet med en Sluse, vilde vistnok være et Spørgsmaal, som fortjente at tages under nye Overveelse. Derfor vil jeg opfordre den høitærede Minister til ikke at laa sig saa ubetinget til No ved den Plan, som nu foreligger, men skjænte Sagens Realitet en fornyet Overveelse.

Indenrigsministeren (Skel): Det ærede Medlem har ikke forstaaet mine Udtalelser rigtig, naar han tror, at jeg ubetinget slutter mig til den Plan, som foreligger. Jeg sagde kun, at Regjeringen havde sluttet sig til det større og mere befoftelige Forslag, og jeg har derved villet be-

tegne, at Regjeringen har anset Spørgsmaalet for at være af en saadan Vigtighed, at den troede, der var Grund til at gjøre store Offre for at tilveiebringe vedvarende Tilstande paa det Sted. Det øvrige Spørgsmaal om, hvilken Plan der er at foretrække, skal jeg ganske afholde mig fra at udtale mig om her. — Naar det ærede Medlem dernæst fandt, at det var en særdeles mærkelig Ytring af mig, at jeg ikke fandt, det var saa ganske unaturligt, om en Landsdel, hvori der fandtes farlige Sygdomme af den omhandlede Besskaffenhed, kom til særlig at bære de Omkostninger, som kunde paadrages ved at standse Sygdommen eller søge Bessyttelse mod dens videre Udbredelse, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er det eneste Tilfælde, hvor den større eller mindre Kommune eller Landsdel maa bære Følgerne af Bessboernes Handlinger. Det gjælder f. Ex. med Hensyn til Delinkventomkostningerne og ligeledes paa flere andre Omraader. Der er ogsaa Tilfælde, hvor en Kommune, større eller mindre, eller en Landsdel maa betegne Omkostningerne ved de Foranstaltninger, som træffes for at modstaa Naturbegivenheder, der særlig ramme den, f. Ex. med Hensyn til Sandflugtsdæmpningen; der veles Udgifterne i et vist Forhold mellem den mindre eller større Kommune og Staten. Altsaa det, at Udgifterne bæres af en enkelt Landsdel i et saadant Tilfælde, er i og for sig ikke noget saa Ualminde- ligt, saaledes maa f. Ex. ogsaa undertiden en Provinds udrede en Del af Expropriationsudgifterne ved en Jernbane. Forsaavidt det ærede Medlem vilde styde Skylden for, at den ondsartede Lungesygge er kommen til Sjælland, over paa Regjeringen, skal jeg ganske afholde mig fra at udtale mig derom for Liden.

Ordføreren (H. Nielsen): Det er ikke mange Udtalelser, jeg har at gjøre; den høitærede Ministers Bemærkninger med Hensyn til Indstillingerne have jo været velvillige. Han sagde med Hensyn til Indstilling under Nr. 8, at Stationen i Hatting ikke vilde komme til at ligge mere end $\frac{3}{4}$ Mil fra Horsens. Det er fuldstændig rigtigt, men jeg skal ikke undlade paany at bemærke, at denne Station vilde komme til at ligge i en særdeles frugibar Egn og kunne virke ud til Siderne, hvor de paaagjældende Folk, der søge til Horsens, dog bo noget længere borte fra denne deres Kjøbstad. Angaaende Telegrafstationen i Sønstруп tror jeg ligesom flere andre ærede Talere, at det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har misforstaaet den høitærede Minister. Det ærede Medlem vil jo have lagt Mærke til, at der er en meget stor Underbalance paa Telegrafbudgettet. Fjor foreslog Udvalget flere lignende Indstillinger, der bleve henvisse til den høitærede Minister. De ere komne op iaar. Noget lignende tænker man sig, der her kunde ske enten til næste Aar eller noget længere hen i Fremtiden for Sønstруп